

ಒಬ್ಬರೆ

ಸುಂಡ ಪ್ರತಿದಿನ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೇಗರವಳ್ಳಿಯಂದ ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ರಾತ್ರಿ ಅದೇ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳ್ಗೆ ಪರಿಚಿತ ಡೈವರ್ ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿದೆ:
‘ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ತಂಬಾ ಕುಡಿದಿದ್ದು?’
‘ಯಾಕೇ?’

‘ನೀವು ರಾತ್ರಿ ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ಸೀಟು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಟ್ಟಾಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.’

‘ಹೇಗೆ?’

‘ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ಇಡೀ ಬಸ್ಸು ಖಾಲಿ ಇತ್ತು...’

ತೈಯೋಳ್ಳಿ ಮಂಜುನಾಥ ಉಡುಪ

ಪತ್ತಿಯ ಘಟೆತಿ!

ಗೋಹಿ ಕಂಬೀರಿಗೆ ತೆಲುಗಿದಾಡ್ಟಣ ಮಡದಿ ರತ್ನಾಳ ಕರೆ ಬಂತು, ‘ಇವತ್ತು ತಾರೀಖು ಎಷ್ಟು?’
ಅಳ್ಳೆರಿಗೊಂಡ ಗೋಹಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ, ‘ಮಾಚ್ಯೇ 10...’ ಕೂಡಲೇ ಆಕೆ ಕರೆ ಕತ್ತರಿಸಿದಳು.

ಈತ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದ... ‘ಮಾಚ್ಯೇ 10 ಅವಳ ಜನ್ಮ ದಿನ?’
ಅಲ್ಲ. ನನ್ನದು? ಅಲ್ಲ. ಮುದೆಯಿಲ್ಲ ವಾಷ್ಣವೇಶೇತ್ವ? ಅಲ್ಲ. ಪುಟ್ಟನ ಬತ್ತೇ? ಅದೂ
ಅಲ್ಲ. ಗ್ರಾಂ ಬುಕಿಂಗ್? ಅಗಿದೆ. ವಿದ್ಯುತ್ ಬೀಲ್? ಬಂದಿಲ್ಲ...’ ಹಾಗಾದರೆ ಆ ದಿನಾಂಕವನ್ನು
ಆಕೆ ಯಾಕೆ ಕೇಳಿದಳು ಎನ್ನುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ದಿನ ವ್ಯರ್ಹಿಕ ಅತನನ್ನು ಕಾಡಿತು.

ಸಂಭಿ ಮನೆಗೆ ತೆಲುಗಿದಾಗ ಪುಟ್ಟ ಕಾರ್ ಪಾರ್ಕಿಂಗ್ನಲ್ಲಿ ಅಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆತನನ್ನು
ವಿಚಾರಿಸಿದ, ‘ಅಡುಗೆ ಮನೆಯ ವಾತಾವರಣ

ಹೇಗಿದೆ? ವಾತೇಗಳು ಎಗರಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ತಾನೇ?’

ಪುಟ್ಟ ಹೇಳಿದ, ‘ಇಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿದೆ.
ಯಾಕೆ, ಏನಾಯಿಲು?’

‘ನಿನ್ನಮ್ಯಾ ಇವತ್ತು ದಿನಾಂಕ ಎಷ್ಟೆಂದು ಬೆಳ್ಗೆ
ಹೇಳಿದ್ದು ಕರ್ವೋ...’

ಪುಟ್ಟ ನಕ್ಕು, ‘ಒ ಅದಾ, ಮುಂಜಾನೆ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರಿನ
ಕೆಲವು ಪುಟಗಳನ್ನು ನಾನು ಹರಿದಿದ್ದೆ, ಅಮ್ಯಾನಿಗೆ
ತಾರೀಖು ಎಷ್ಟು ಎಂದು ಸರಿಯಾಗಿ
ತಿಳಿದಿರಲ್ಲಿಲ್ಲ...’

ಗೋಹಿಗೆ ಹೋದ ಬೀವ ಬಂದಂತಾಯಿತು!

ರಮೇಶ ಶೆಟ್ಟಿ ರೆಂಜಾಲ್

